

ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

10-10-2012

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συνάδελφοι, Συναδέλφισσες,

Η παράταξή μας, στην προσπάθειά της να προωθήσει νέες ιδέες, στη συνεδρίαση του Δ.Σ. της Ο.Δ.Υ.Ε. της 11-10-2012 αποφάσισε να καταθέσει τρεις προτάσεις.

Πρόταση 1:

Πιστεύοντας ότι πρέπει να ξεπεράσουμε τα στενά όρια, που μόνοι μας έχουμε θέσει στον Κλάδο, ενημερώνουμε και εισηγούμαστε τα εξής:

Το **δόγμα CALVO** ξεκίνησε ως εισήγηση του Αργεντινού δικαστή Calvo το 1868 και ενσωματώθηκε στο διεθνές δίκαιο το 1962.

Αναφέρεται στο δικαίωμα προστασίας της Εθνικής Κυριαρχίας και του Εθνικού Συμφέροντος. Σύμφωνα με αυτό, όταν μία ξένη επένδυση [όχι μόνο βιομηχανικής εκμετάλλευσης ορυκτού πλούτου «concesssion agreements» αλλά ισότιμα και η επένδυση δανειακών κεφαλαίων (ομόλογα, έντοκα γραμμάτια κλπ) διακρατικά ή μεταξύ κρατών-ιδιωτών δημιουργήσει στην χώρα λειτουργίας της συνθήκες άνισης και ανήθικης οικονομικής εκμετάλλευσης του εγχώριου πληθυσμού υπέρ της ίδιας ή του κράτους καταγωγής της, οδηγώντας στην απώλεια εθνικής

κυριαρχίας υπέρ τους, τότε το κράτος λειτουργίας της επένδυσης έχει το νόμιμο δικαίωμα να άρει την ανισότητα για λόγους Εθνικού Συμφέροντος με καταβολή αποζημίωσης ή ακόμα και χωρίς αποζημίωση (nationalization or expropriation).

Η δικαστική αρμοδιότητα ανήκει αποκλειστικά στο Κράτος υποδοχής της επένδυσης. Σε αυτό το νομικό πλαίσιο στηρίχθηκε η άρνηση αποπληρωμής των εξωτερικών δανείων από την κυβέρνηση Μεταξά το 1934 (βλέπε την απόφαση αρ,78/15-06-1934 του Διεθνούς Δικαστηρίου) καθώς και η άρνηση της Αργεντινής το 2003 (σχετική απόφαση εκδόθηκε από το Γερμανικό Συνταγματικό Δικαστήριο την 08/05/2007),Επίσης εκεί στηρίχθηκε η νομιμότητα της δημοψηφισματικής απόφασης του Ισλανδικού λαού το 2009.

Τα δικαιώματα που προκύπτουν από το διεθνές δίκαιο είναι <μη παραιτήσιμα> και οι διαιτητικές ρήτρες ανίσχυρες. Σημειώνω ότι ακριβώς την ίδια νομική λογική ακολουθεί ο νόμος για τα Υπερχρεωμένα Νοικοκυριά.

Η επιχειρηματολογία ότι η χρήση του δόγματος CALVO θα αποτρέψει μελλοντικούς επενδυτές καταρρίπτεται από μόνη της για δύο λόγους:

- 1) Μετά το 1934 εξακολούθησαν να επενδύουν .
- 2) Το να χάσεις τα χρήματα μίας επένδυσης θεωρείται «πιθανός επιχειρηματικός κίνδυνος».

Το μεγάλο ερώτημα όμως είναι: Γιατί κανείς δεν το αναφέρει πουθενά;

- Τα κανάλια και η Βουλή είναι γεμάτα νομομαθείς συνταγματολόγους, πώς γίνεται να το αγνοούν;
- Ποια συμφέροντα έχουν επιλέξει να υπηρετούν;
- Όταν δεν ασκείς τα δικαιώματα προστασίας του λαού που κυβερνάς είσαι ένοχος εσχάτης προδοσίας ή όχι;

Ζητάμε από το Δ.Σ. της ΟΔΥΕ να εξετάσει τη σκοπιμότητα της πρόσκλησης σε κοινή ημερίδα των Δικαστικών Ενώσεων και των Δικηγορικών Συλλόγων για να αναδειχθεί το θέμα άμεσα.

Πρόταση 2:

Προτείνουμε να δοκιμαστούν νέοι τρόποι προβολής και διαμαρτυρίας του Κλάδου, ξεφεύγοντας από τις κλασσικές μονοήμερες ή διήμερες απεργίες καθώς και από τις κυλιόμενες στάσεις.

Ως τέτοιο τρόπο προτείνουμε την εκτός ωραρίου συγκέντρωση στην Πλατεία Συντάγματος και συγκεκριμένα βραδινή ώρα με ταυτόχρονο άναμμα κεριών χαρακτηρίζοντάς τη «μνημόσυνο της Δικαιοσύνης» αφού τα μέτρα που οδηγούν στη συρρίκνωση της Γραμματείας θα «σκοτώσουν» την απονομή της.

Είμαστε διατεθειμένοι συζητήσουμε και να στηρίξουμε όποια άλλη πρόταση κινείται σε αυτήν την κατεύθυνση από όπου και όποιον και αν προέρχεται.

Πρόταση 3:

Επαναφέρουμε την πρόταση για τη δημιουργία πλατφόρμας Διάθεσης Προϊόντων και Υπηρεσιών, με τη μορφή Διαδικτυακού Καταναλωτικού Συνεταιρισμού (ο οποίος θα μπορεί να δέχεται προσφορές και από εταιρείες).

Για την αναλυτική επεξεργασία και σχεδιασμό της, θεωρούμε σκόπιμο να οριστεί από το Δ.Σ. της Ο.Δ.Υ.Ε. ομάδα εργασίας, αμέσως μετά τη συγκρότησή του σε σώμα.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ